

سُورَةُ الرَّعْدِ سوره قی الرعد

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

الرَّ تهل لاف لام میم را تِلْكَ ئهوه ءَايَتِ ئایهت و به‌لگه و نیشانه گه‌وره‌کانی اَلْكِتَابِ کیتابه‌که‌یه وَالَّذِي و ئهوهی اُنْزِلَ دابه‌زینراوه

إِلَيْكَ بۆتۆ مِنْ لَه رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت اَلْحَقَّ هه‌ق و راستیه وَلَكِنَّ به‌لام اَكْثَرَ زۆریه‌ی اَلنَّاسِ خه‌لک لَا يُؤْمِنُونَ برّوا ناهینن

(۱) اَللَّهُ خُودَا یه اَلَّذِي ئهوهی رَفَعَ به‌رزیکرده‌وه اَلسَّمُوتِ ئاسمانه‌کان بَغِیْرُ به‌یْ عَمَدٍ (هیچ) عامود و کۆله‌گه‌یه‌ک

تَرَوْنَهَا (که ئیوه) بیبینن ثُمَّ ئینجا اَسْتَوٰی چووه عَلٰی سَهَرِ اَلْعَرْشِ عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمانه‌ی وایِ وَسَعَّرَ و ره‌خساندی

اَلشَّمْسِ رَؤْزِ وَالْقَمَرِ مانگ و. کُلَّ هه‌مووی یَجْرِيْ ده‌گه‌ری لِاجَلٍ بۆ کاتیکِ مُسْمًی دیارکراو

یُدْرِیْ به‌ری ده‌کات وه‌له‌ده‌سورئییِ اَلْأَمْرِ فه‌رمایش و کاره‌کان یُفَصِّلُ شیده‌کاته‌وه و رۆن ده‌کاته‌وه اَلْآيَاتِ ئایه‌ته‌کان

لَعَلَّكُمْ به‌لکو ئیوه یَلْقَاءَ به‌دیداری رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان تُوقِنُونَ یه‌قین و برّوای ته‌واو په‌یدابکه‌ن (۲) وَهُوَ و هه‌ر ئه‌و خوی

اَلَّذِي ئه‌و زاته‌یه که مَدَّ درئزو پانی کردۆته‌وه اَلْأَرْضِ زه‌وی وَجَعَلَ و دایناوه فِیْهَا لَیْ ، تیایدا

رُؤْسِيْ ئۆقره‌به‌خش و چه‌سپینه‌رانیک (کیوه‌کان) وَأَنْهَرًا و گه‌لیک روبران وَمِنْ و له کُلِّ هه‌موو اَلْثَمَرِ به‌روبومه‌کان

جَعَلَ دروستیکرد فِیْهَا تیایدا زَوْجَيْنِ جووتیک اَشْنَيْنِ دوان یُغْشِيْ داده‌پۆشی به اَللَّیْلِ شه‌و اَلنَّهَارِ رۆژگار اِنَّ به‌دنئیایی فِیْ له

ذَٰلِكَ ئه‌ویان (هه‌یه) لَاٰیَتٍ ئایهت و نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی یَتَفَكَّرُونَ بیریکه‌نه‌وه (۳) وَفِيْ و له

اَلْأَرْضِ زه‌وی (هه‌یه) قِطْعٍ پارچه عاردی مُتَجَوِّرَتٍ له‌پال یه‌ک وَجَنَّتْ و باخاتیك مِّنْ له اَعْغَبَ جۆره‌ها تری

وَزَرَءٍ و کشتووگال وَنَحِیْلٍ و دارخورما ی صِنَوَانَّ چه‌ند بنی وَغَیْرٍ و غه‌یری صِنَوَانَّ چه‌ند بنی یُسْقٰی یی ده‌نۆشن بِمَا به‌ ئاوئیک

وَحِدْ يَهْک (ئاو) وَنَفْضِلْ و فەزل و چاکە دەدەینە بَعْضَهَا هەندیکیان عَلَی بەسەر بَعْضَ هەندیک فِي له الْأَكْلُ خواردنا

إِنَّ بەدُنْیایِي فِي له ذَلِكَ ئەویان (هەیه) لَايْتْ ئایەت و نیشانەى زۆر گەورە و مەزن لِقَوْمٍ بۆقەومى يَعْقُلُونَ تیبگەن و پیبگەن

(٤) وَإِنْ و ئەگەر تَعَجَبْ سەرت سوربمىئى فَعَجَبْ ئەوێ سەرسوربەینەرە قَوْلُهُمْ قسەى ئەوان أَيْدَا ئایا ئەگەر كُنَّا بۆینە

تَرْبًا خۆل أَيْنًا ئایا ئیمە لَفِي بەراستی له خَلَقْ دروستکردنیکى جَدِيدٍ نوێ (دەبین) أَوْلَيْكَ ئەوان الَّذِينَ ئەوانەن

كَفَرُوا کوفریانکرد و بى پروابوون بە بَرَبِّهِمْ پەروەردگاریان وَأَوْلَيْكَ و ئەوان الْأَغْلَى کۆت و زنجیرانیان فِي (کراو) له

أَعْنَاقِهِمْ گەردەنەکانیان وَأَوْلَيْكَ و ئەوان أَصْحَبْ ئەهل و هاوێلى النَّارِ ئاگرن هُم ئەوان فِيهَا تیایدا خَلِدُونَ ماوەن هەتا هەتایى

(٥) وَيَسْتَعْجِلُونَكَ و پەلەت لیدەکەن بِالسَّيِّئَةِ بە خراپە و خراپەکارى قَبْلَ پێش الْحَسَنَةِ چاکە وَقَدْ و بەدُنْیایِي

خَلَّتْ بەسەرچوون و نەمان مِنْ له قَبْلِهِمْ پێش ئەوان أَمَثَلْتُ هاوشیوەکان وَإِنَّ و بەدُنْیایِي رَبِّكَ پەروەردیگارت

لَذُو هەرخاوەن مَغْفِرَةً لِّیَبُورْدَنِيكَ ه لِلنَّاسِ بۆ خەلک عَلَی سەرەرای ظَلَمِهِمْ ستمیان وَإِنَّ و بەدُنْیایِي رَبِّكَ پەروەردیگارت

لَشَدِيد هەر زۆر تووندە الْعِقَابِ سزای (٦) وَيَقُولُ و - الَّذِينَ ئەوانەى كَفَرُوا کوفریانکرد و بى پروابوون (-دەئێن) لَوْلَا لۆ-

أَنْزَلَ دا (-نە) بەزێراوە عَلَيْهِ بەسەرى ، لەسەرى آيَةً ئایەتیک (موعجزەیهک) مِنْ له رَبِّهِ پەروەردگارى إِنَّمَا لەراستیدا -

أَنْتَ تۆ (-تەنھا) مُنْذِرٌ بیدارکەر و ترسێنەرێکى وَلِكُلِّ لۆ هەموو قَوْمٍ قەومى (هەیه) هَادٍ رێنموونیکاریک (٧) اللَّهُ خودا

يَعْلَمُ دەزانى مَا تَحْمِلُ چى هەلگرتووہ كُلِّ هەموو أَنْتِ مێیەک وَمَا و ئەوێ تَغِيضُ کەم دەبێتەوہ له الْأَرْحَامِ منداندانەکان

وَمَا و ئەوێ تَزَادُ زیاد دەکات وَكُلِّ و هەموو شَيْءٍ شتێ عِنْدَهُ لای ئەو بِمِقْدَارٍ بە بر و حسابە (٨) عِلْمِ زانای

الْغَيْبِ غەیب و پەنھانى و نادیارەکان وَالشَّهَادَةِ و دیار و ئاشکراکانه الْكَبِيرِ ئەو پەرى گەورەى

الْمُتَعَالِ ئەوێ بەرز و بالایە لە سەر هەموو بەرزیک (٩) سَوَاءٌ وەک یەکە مِّنْکُمْ بۆ ئێوہ مِّنْ ئەوێ أَسْرَّ شاریدیەوہ

الْقَوْلِ قسەى وَمَنْ و ئەوێ جَهَرَ ئاشکرای کرد بِهِ بەو وَمَنْ و کئ هُوَ خۆى مُسْتَخَفٍ شاردۆتەوہ بِاللَّيْلِ بە شوو

وَسَارِبٌ و ئەوەی دەرکەوتوو بە **بِالنَّهَارِ** بە رۆژ (١٠) **لَهُ** لۆی هەیه **مُعَقَّبٌ** بە دوای یەكها توائیک **مِّنْ** له **بَيْنَ** بەر

يَدَيْهِ دەستەکانی (بیشی وی) **وَمِنْ** له **خَلْفِهِ** دووای وی **يَحْفَظُونَهُ** ئەو دەپارێزن **مِنْ** (بە) **أَمْرٍ** فەرمانی **اللَّهُ** خودا **إِنَّ** بە دُنْیایی

اللَّهُ خودا **لَا يُغَيِّرُ** ناکۆری **مَا بِقَوْمٍ** ئەوەی بە قەومێک هەیه **حَتَّى** هەتا کو **يُغَيِّرُوا** (نە) گۆرن

مَا بِأَنْفُسِهِمْ ئەوەی بە خودی خۆیانەو هیه **وَإِذَا** و ئەگەر **أَرَادَ** ویستی **اللَّهُ** خودا **بِقَوْمٍ** بە قەومێک **سُوءًا** خراپەیه ک

فَلَا مَرَدَّ ئەو گێرانهو هیه **لَهُ** بۆی **وَمَا** و نییه **لَهُمْ** بۆیان ، بۆ ئەوان **مِّنْ دُونِهِ** (کەسێ) جگە له وی **مِنْ** (هیچ)

وَالِ سەرپەشتیار و پەناو پەشتیوانی (١١) **هُوَ** هەر ئەو **الَّذِي** ئەوەی **يُرِيكُمْ** پیشاننان دەدات **الْبَرِّ** پۆناکی بروسک

خَوْفًا بە ترس **وَطَمَعًا** و تەماع **وَيَنْشِئُ** و پێک دەهێنێ **السَّحَابِ** هەوری **الْثَّقَالِ** پری قورس (١٢) **وَيُسَبِّحُ** و تەسبیح دەکات

الرَّعْدَ هەورە تریشقه **بِحَمْدِهِ** بو حمد و ستایشی ئەو **وَالْمَلَائِكَةِ** و فریشتەکانیش **مِنْ** له **خِيفَتِهِ** ترسی وی **وَيُرْسِلُ** و دەنێری

الصَّوْعِقِ بروسکە لێدەران **فَيُصِيبُ** ئێتر ئەیدا **بِهَا** پێی **مَنْ** له وی **يَشَاءُ** خۆی بیهوێت **وَهُمْ** و ئەوان **يُجِدُّونَ** دەمه قاله دەکەن

فِي دەربارە ی **اللَّهُ** خودا **وَهُوَ** و ئەو **شَدِيدُ** زۆر **الْحِمَالِ** بەهێز و بەکاره (١٣) **لَهُ** هی ئەو **دَعْوَةَ** بانگهوازی **الْحَقِّ** حق

وَالَّذِينَ و ئەوانە ی **يَدْعُونَ** ئەوان دەپەرستن و هاواریان دەکەن **مِنْ** - **دُونِهِ** بێجگە (-له) و **لَا يَسْتَجِيبُونَ** وەلام نادەنەو

لَهُمْ بۆیان **بِشَيْءٍ** بە (هیچ) شتیکی **إِلَّا** مەگەر **كَبِيسُطٍ** وەک ئەوەی درێژکەرەو ه ی **كَفِّهِ** دوولەپی دەستەکانیەتی **إِلَى** بۆ ، بۆلای

الْمَاءِ ئاو **لِيَبْلُغَ** تابگات بە **فَاهِ** دەمی **وَمَا** و- **هُوَ** ئەو **يَبْلُغُهُ** گەیه نەری (-نییه) **وَمَا** و- **دُعَاءَ** دوعا و پارانهو ه ی

الْكَافِرِينَ کافرەکان **إِلَّا** (سەرئەنجامیکی نیه) جگە له **فِي** له **ضَلَّ** ون بوون و گومرایی (١٤) **وَلِلَّهِ** و هەر بۆ خودا

يَسْجُدُ سوژدە دەبات **مَنْ** ئەوەی **فِي** له ، له ناو **السَّمَوَاتِ** ئاسمانەکان **وَالْأَرْضِ** و زهوی دایه **طَوَعًا** بە گوتراپه تی خۆیان

وَكَرَهَا و بەناچاری و پیناخۆشی **وَزَلَّلَهُمْ** و سێبەریشیان **بِالْعُدُوِّ** له بەرەبەیان **وَالْأَصَالِ** و دەمی ئیواران (١٥) **قُلْ** بلی

مَنْ کئ **رَبِّ** پەرودەدگاری **السَّمَوَاتِ** ئاسمانەکان **وَالْأَرْضِ** و زهویه **قُلْ** بلی **اللَّهُ** خودا **قُلْ** بلی **أَفَاتُخَذْتُمْ** ئایا - **مِّنْ** --

دُونَهَ بِيَجْهَ (هه) و اُولَيَاءَ دُوسْت و پشتيوانِيكْتان (-بوخوتان داناوه) لَا يَمْلِكُونَ به دهستيان نيبه لَا أَنْفُسِهِمْ بُو خويان

نَفْعًا (هيچ) سوديک وَلَا ضَرًّا و نه زياننيکيش قُلْ بَلَى هَلْ ثَايَا يَسْتَوِي يه کسان دهبيت الْأَعْمَى کوټر وَالْبَصِير و چاوساغ و بينا

أَمْ يَنْ هَلْ ثَايَا تَسْتَوِي يه کسان دهبي الظُّلُمَاتِ تاريکايه کان وَالنُّور و ږوناکی أَمْ يَنْ جَعَلُوا دايانا لِلَّهِ بُو خودای

شُرَكَاءَ هاوبه شاننيکيان خَلَقُوا خولقاندوويانه و دروستيانکردوه نَخَلَقَهُ وهک دروستکردن و خهلقی نهو فَتَشَبَّهُ ثيتر پيکچوو

أَخْلَقَ خهلق و دروستکراوه کان عَلَيْهِمْ لايان قُلْ بَلَى اللَّهُ خودا خَلَقَ خولقينه ر و دروستکهری کُلَّ هه موو شَيْءٍ شتيکه

وَهُوَ وهه ر نهوه الْوَاحِدَ تاک و ته نهایی الْقَهْرُ تهواو ملکه چی پيکار (١٦) أَنْزَلَ (نهو) دايبه زاندوه مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

مَاءٍ ئاويک فَسَأَلَتْ ثيتر ږڙا و له بهری ږوي اَوْدِيَةً دُولانيک بِقَدَرِهَا به نه ندازهی خويان فَاحْتَمَلَ ئينجا هه ئيگرت السَّيْلِ ليشاو

زَبَدًا كه فاوتيکی رَايَا زور و ږوو له زياد وَمَا و له وهی يُوقِدُونَ دای نه گيرسيټن عَلَيْهِ له سه ری فِي له النَّارِ ئاگر اَبْتِغَاءَ به خواستی

حِلْيَةٍ خشل و خوانکاری اَوْ يَنْ مَتَّعَ رابوټری و ژيان گوزهران زَبَدٌ كه فيک ه مَثَلُهُ وهک نهو ، كَذَلِكَ ئاوا يَضْرِبُ -

اللَّهُ خودا (-داده ږيږي نمونهی) الْحَقُّ هه ق و راستی وَالْبَاطِلُ و ناهه قی و پر وپوچی فَأَمَّا جا نه وهی اَلزَّبَدُ كه فه فَيَذْهَبَ نهوه-

جُفَاءً ووشک (-دهبي) وَأَمَّا و هه ری مَا يَنْفَعُ نهويه كه سودی دهبي بُو النَّاسِ خه لک فَيَمُوتُ نهوه جيگير دهبي فِي له

الْأَرْضِ زهوی ، كَذَلِكَ ئاوا يَضْرِبُ - اللَّهُ خودا (-داده ږيږي) الْأَمْثَالُ په ند و مه سهل (١٧) لِلَّذِينَ بُوئنه وانهی

أَسْتَجَابُوا هاتن به دهم و وه لامياند هيه وه لِرَبِّهِمْ پهروه ردگاريان الْحَسَنَى چاکترين (به ههشت) وَالَّذِينَ نه وانهی

لَمْ يَسْتَجِيبُوا وه لامي بانگه وازيان نه دايه وه و نه هاتن به دنگ لَهُمْ نهو لَوْ نه گهر بيت اَنَّ كه لَهُمْ بويان ، بُوئنه وان هه بيت مَا نه وهی

فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی دايه جَمِيعًا هه مووی وَمِثْلُهُ و هه ندهی تر مَعَهُ له گهل نهو لَا فِتْنًا نهوه قوربانيان ددها بِهِ يَتَى

أُولَئِكَ نهوان لَهُمْ بويان هه يه سُوءَ خراپترين الْحِسَابِ لپيچينه وه و حساب وَمَأْوَاهُمْ و جي و ماليان جَهَنَّمَ دوزه خه

وَبِئْسَ و خه راپترين الْإِهَادَ ئامادکراو ه (١٨) أَفَنْ و نه وهی يَعْلَمُ ده زاني اَمَّا به راستی نه وهی أَنْزَلَ دابه زئراوه إِلَيْكَ بُوئو

مِنْ لَه رَبِّكَ پەروەردیگارت اَلْحَقَّ هەق و راستیه كَمَنْ وەك ئەوہیە هُوَ خۆی اَعْمٰی كۆپرە اِنَّمَا لەراستیدا تەنھا

يَتَذَكَّرُ پەند وەر دەگری اُولُوا خاوەن اَلْاَلْبُ عەقل و ھۆشمەدنیەکان (١٩) اَلَّذِينَ ئەوانەى يُوْفُونَ تەواو وەفایان ھەییە

بِعَهْدٍ بە بەلێنى اَللّٰهُ خودا وَلَا يَنْقُضُونَ و ناشکێنن اَلْمِيثُقُ پەیمان (٢٠) وَ اَلَّذِينَ ئەوانەى يَصِلُونَ دەگەییەنن مَّا ئەوہى

أَمْر - اَللّٰهُ (-فەرمانیکردووە) خودا بِهَيَّ پێى اَنْ كە يُوَصِّل بێگەییەنن وَيَخْشَوْنَ و دەترسن لە رَبِّهَم پەروەردگاریان

وَيَخَافُونَ و دەترسن لە سُوء خراپەى اَلْحِسَاب حیساب و لێپێچینەوہ (٢١) وَ اَلَّذِينَ ئەوانەى

صَبَرُوا دانیان بەخۆداگرت و ئارامیانگرت اَبْتَغَاء بۆ خواستى وَجَه رووى (پەزامەندى) رَبِّهَم پەروەردگاریان

وَأَقَامُوا و رێک و دامەزران و یانکرد اَلصَّلَاة نۆیژان وَأَنْفَقُوا و بەخشیان بِمَا لەوہى رَزَقْنَهُم پێماندان لە رِزق و رۆزى سِرًّا بە پەنھانى

وَعَلَانِيَةً و بە ئاشکرا وَيَذَرُهُونَ و بەردەگرن بِالْحَسَنَةِ بە چاکە و چاکە کارى اَلسَّيِّئَةِ لە خراپە اَوَّلِكَ ئەوان هَمَّ بۆیان ھەییە

عُقَبَى سەرئەنجامى اَلدَّار مَال و مەنزڵگا (بەھەشت) (٢٢) جَنَّت باخ و بەھەشتى عَدَن كۆتانەھاتووى عەدن

يَدْخُلُونَهَا دەچنە ناوى وَمَنْ لەگەڵ ئەوانەى صَلَح چاک بوون مِنْ لَه اَبَائِهِمْ باوانیان

وَأَزْوَاجِهِمْ و خێزانەکانیان و ھاوشیوہەکانیان وَذَرِيَّتِهِمْ و ئەوہەکانیان وَالْمَلَائِكَةِ و فریشتەکان يَدْخُلُونَ دەچنە ژورى عَلَيْهِم لێیان

مِنْ لَه كُلَّ ھەموو بَاب دەرگاكان (٢٣) سَلَّمَ ئاشتى و ئارامى (بەیت) عَلَيْكُمْ بەسەرتان ، لەسەرتان ، بۆ سەرتان بِمَا بەوہى

صَبَرْتُمْ خۆگر و یارامگرتیان کرد فَنِعَم ئیتر ئەوہ چاکترینى عُقَبَى سەرئەنجامە اَلدَّار لە مَال و مەنزڵگای بەھەشت (٢٤)

وَ اَلَّذِينَ ئەوانەى يَنْقُضُونَ دەپێچێنن عَهْد عەھد و پەیمانى اَللّٰهُ خودا مِنْ لَه بَعْد دواى مِيثَقِهِ پەیمانەستى

وَيَقْطَعُونَ و دەپێچێنن مَّا ئەوہى أَمْر - اَللّٰهُ خودا (-فەرمانیکردووە) بِهَيَّ پێى اَنْ كە يُوَصِّل بگەییەنرى

وَيُفْسِدُونَ و فەساد و خراپەکارى بَلَاو دەکەنەوہ فِي لَه ، لەناو اَلْاَرْض زەوى اَوَّلِكَ ئەوان هَمَّ لۆیان ھەییە

اَللَّعْنَةُ نەفرەتى و دوورى (لە رەحمەتى خودا) وَلَهُمْ و بۆیان ھەییە سُوء خراپەى اَلدَّار مَال و مەنزڵگا (٢٥) اَللّٰهُ ھەر خودا یە

يَبْسُطُ فرهوان و زور ده کات **الرِّزْقَ** رۆزی و بژیوی **لَمَن** بۆ ئهوهی **يَشَاءُ** ئهو بیهویتی **وَيَقْدِرُ** و تهنگی ده کات

وَفَرِحُوا و دلخۆش بوون **بِالْحَيَاةِ** به ژیاڤی **الدُّنْيَا** دنیا **وَمَا** - **الْحَيَاةِ** ژیاڤی **الدُّنْيَا** دنیا - (هیچ) نییه **فِي** له **الْآخِرَةِ** دواړوژ

إِلَّا جگه له **مَتَّعَ** رابوئیریک **(٢٦)** **وَيَقُولُ** و- **الَّذِينَ** ئهوانه ی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بۆ پروابوون (-دلێن) **لَوْلَا** لۆ-

أُنْزِلَ دا (-نا) به زنیڤی **عَلَيْهِ** له سه ری **آيَةً** ئایه تیک (موعجزه یه ک) **مِّنْ** له **رَبِّهِ** پهروه ردگاری **قُلْ** بلی **إِنَّ** به دلنیا یی **اللَّهُ** خودا

يُضِلُّ گومرا ده کا **مَنْ** ئهوه ی **يَشَاءُ** ئهو بیهویتی **وَيَهْدِي** و رینموونی ده کات **إِلَيْهِ** بۆ لای خۆی **مَنْ** ئهو که سه ی **أُنَابَ** گه راپه وه

(٢٧) **الَّذِينَ** ئهو (کهس) انه ی **ءَامَنُوا** پروایان هینا **وَتَطْمَئِنُّ** و هیمن و ئارام ده بی **قُلُوبُهُمْ** دلنه کانیا ن **بِذِكْرِ** به یادی **اللَّهُ** خودا

أَلَا **بِذِكْرِ** ده بزائن که به یادی **اللَّهُ** خودا **تَطْمَئِنُّ** هیمن و ئارام ده بی **الْقُلُوبِ** دلنه کان **(٢٨)** **الَّذِينَ** ئهو (کهس) انه ی

ءَامَنُوا پروایان هینا **وَعَمِلُوا** و کردوویانه **الصَّالِحَاتِ** کارو کرده وه چاکه کان **طُوبَى** طوبا هه یه **لَهُمْ** بۆیا ن **وَحُسْنٌ** و چاکی

مَكَّابَ گه رانه وه **(٢٩)** **كَذَلِكَ** ئاوا **أَرْسَلْنَاكَ** تۆمان نارد **فِي** بۆناو **أُمَّةٍ** ئوممه ت و گه لیک **قَدْ** که **خَلَّتْ** به سه رچوو و نه ما

مِنْ له **قَبْلَهَا** پێشیا ن **أُمَّمٌ** گه لانیك **لِتَسْتَلُوا** تا بخوئینیته وه **عَلَيْهِمْ** به سه ریا ن ، له سه ریا ن ، بۆ سه ریا ن **الَّذِي** ئه وه ی

أَوْحَيْنَا سروش و نیگمانکرد **إِلَيْكَ** بۆتۆ **وَهُمْ** و ئه وانه ی **يَكْفُرُونَ** کوفر ده که ن به

بِالرَّحْمَنِ ره حمان (ئه وه په ری به به زه یی و میه ره بان ، ناوێکی پیروزی خودایه) **قُلْ** بلی **هُوَ** هه ر ئه وه **رَبِّي** پهروه ردیگارم **لَا** نه

إِلَهُ خودا وه په رستراوی **إِلَّا** جگه له **هُوَ** ئهو **عَلَيْهِ** هه ربه و **تَوَكَّلْتُ** پشتم به ستوه و متمانه م کردوه **وَأِلَّيْهِ** و هه ر بۆلای ئه وه

مَتَابَ گه رانه وه م **(٣٠)** **وَلَوْ** و نه گه ر **أَنَّ** ئه وه ی **قُرْءَانًا** قورئانیك **سُورَتٍ** برویندری ت **بِهِ** بی **الْجِبَالِ** چیاکان **أَوْ** یا ن

قُطِعَتْ بېردری **بِهِ** بی **الْأَرْضِ** زه وی **أَوْ** یا ن **كُلٌّ** ئاخافتن بکری **بِهِ** بی **الْمَوْتِ** (له گه ل) مردووه کان **بَلْ** به لکو

لِلَّهِ هه ر بۆ خودایه **الْأَمْرَ** کار و فه رمانه کان **جَمِيعًا** هه ر هه مووی **أَفَلَمْ** **يَأْتِسْ** ئایا بیهیوا نه بوون **الَّذِينَ** ئهو (کهس) انه ی

ءَامَنُوا پروایان هینا وه **أَنَّ** که **لَوْ** ئه گه ر **يَشَاءُ** - **اللَّهُ** خودا (-بیویستایه) **لَهْدَى** ئه وه بێگومان ده یخسته سه ر رپی حه ق

الْأَناسُ خەلکی جَمِيعاً گشتیان وَلَا یَزَالُ - الَّذِینَ ئەوانە ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون (-هه‌یشتا) تُصِیْبُهُم توشیان دەبێت

بِمَا به‌وه‌ی صَنَعُوا کردوویانه قَارِعَةً لێده‌ری (به‌لایه‌کی جه‌رگه‌ر) أَوْ یان تَحُلَّ دابه‌زی قَرِیباً نزیک مِّن له دَارِهِم ماله‌کانیان

حَتَّى تاكو یَأْتِي دیت وَعَدَ به‌ئینی اللهَ خودا إِنَّ بَیْگومان اللهَ خودا لَا یُخْلِفُ دواناخات و فره‌مۆش ناکات

الْمِيعَاد به‌ئین و کات و شوینی به‌ئین پێدردراو (٣١) وَلَقَدْ به‌دُنیا یی اَسْتَبْرَزْی گالته‌کراوه بِرُسُلٍ به‌ پیغه‌مبه‌رانیک مِّن له

قَبْلِكَ پێش تو فَأَمَلَيْتَ ئیتەر مۆله‌ت و ماوه‌م دا لِلَّذِینَ بۆئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون ثُمَّ پاشان أَخَذْتُهُم راپیچمکردن

فَكَيْفَ جا چۆن كَانَ بوو عِقَاب سزای من (٣٢) أَفَنُ ئایا ئەوه‌ی هُوَ خۆی قَاتِم هه‌ئساوه عَلَيَّ له‌سه‌ر كُلَّ هه‌موو

نَفْسٍ كه‌س و نه‌فسیک بِمَا به‌وه‌ی كَسَبَتْ کردوویانه و به‌ده‌ستیان هیناوه وَجَعَلُوا و دایاننا لِلَّهِ بۆ خودای شُرَكَاء هاوبه‌شانیک

قُلْ بَلَى سَمُوهُم ناویان به‌ئین أَمْ یان تَنْبِؤْنَهُ خه‌به‌ر به‌وی ده‌ده‌ن بِمَا به‌شتی لَا یَعْلَمُ كه‌ ئه‌و نایزانی فِي له‌ناو الْأَرْض زه‌وی

أَمْ یان بِظَهْرِ به‌ ڕووكه‌شی مِّن له اَلْقَوْل گوفتار بَلْ به‌لكو زَيْن رازاندراوه‌ته‌وه لِلَّذِینَ بۆئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ پروابوون مَكْرَهُم پیلانه‌کانیان وَصَدُوا و ڕیگریان لێکرا عَنْ له اَلسَّبِيل راسته‌ڕێگاكه‌ وَمَن و هه‌رکه‌سی

يُضِلُّ - اللهَ خودا (-گومرای بکات) فَا ئەوه‌ نیه لَهُ بۆی ، بۆئه‌و مِّن (هیچ) هَاد رێنموونیکاریک (٣٣)

لَهُم بۆیان هه‌یه ، هی ئەوانه عَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یتیک فِي له ، له‌ناو اَلْحَيٰوةِ ژیا نی اَلدُّنْيَا دنیا

وَلَعَذَاب و بَیگومان عه‌زاب و ئه‌شکه‌جه‌ی اَلْآخِرَةِ دواړۆز اَشَقَّ زۆر دژوارتره‌ وَمَا و نیه لَهُم بۆیان ، بۆئه‌وان مِّن له اللهَ خودا

مِّن (هیچ) وَاقٍ پارێزه‌ری (٣٤) مَثَل نمونه‌ی اَلْجَنَّةِ به‌هه‌شت اَلَّتِي ئەوه‌ی وَعِدَ به‌ئندراوه به‌

الْمُتَّقُونَ له‌خوداترس و پارێزکاران تَجْرِي دېوات مِّن له تَحْتَهَا ژێریدا اَلْأَنْهَرُ روباره‌کان أَكَلَهَا خۆراکی دَائِم به‌رده‌وامه

وَزَلَّهَا له‌گه‌ل سیبه‌ری تِلْكَ ئەوه‌یه عُقَبِي سه‌ره‌ئهنجام و عاقبه‌تی الَّذِین ئەوانه‌ی اتَّقُوا له‌خودا ترساون و پارێزکار بوون

وَعُقَبِي و سه‌ره‌ئهنجام و عاقبه‌تی اَلْكَافِرِین کافره‌کان اَلنَّار ئاگره‌که‌یه (٣٥) وَالَّذِین ئەوانه‌ی اٰتَيْنَهُم پیمان داون

اَلْكِتٰبُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه کان) یَفْرَحُونَ دلخوش دهبن بِمَا بهوہی اُنزِل دابه زینراوه اِلَيْكَ بۆتۆ وَمِنْ (ههیه) له

اَلْاَحْزَابُ دهسته و گرووپه کان مَنْ نهوہی یُنْکِر نکۆلی دهکا له بَعْضُهُ ههندیکی قُل بلی اِنَّمَا له راستیدا من ههر

اُمِرْتُ فه رمانم بپکراوه اَنْ که اَعْبُد بپهرستم الله خودا وَلَا اُشْرِك و هاوهل و شه ریک دانه نیم بِهَ لوی اِلَيْهِ بۆ لای نهو

اَدْعُوا بانگاوازی دهکه م وَالِيهِ و ههر بۆلای نهوہی مَكَّاب گه رانهوهم (۳۶) وَكَذٰلِكَ و ئاوا اُنزَلَتْ ئهومان دامانبه زاند

حُكْمًا مه حکه م و ریک و پیک عَرَبِيًّا (به زمانی) عه ره بی یه وَلَئِنْ وئه گه ریئتوو اَتَّبَعْتَ بکه وتایه دووای

اَهْوَاءَهُمْ حه ز و ئاره زووبازی ئهوان بَعْد دوا ی نهوہی که مَا جَاءَكَ بۆت هات مِنْ له اَلْعِلْمُ زانین و زانستی تهواو

مَا لَكَ (ئیتیر) نیه بۆ تۆ مِنْ له الله خوداوه مِنْ (هیچ) وَلِيّ دوستیک وَلَا وَاَقِ و نه (هیچ) پارێزهریک یش (۳۷)

وَلَقَدْ و به دئنیای اَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان رُسُلًا په یامبه رانیکی مِّنْ له قَبْلِكَ پێش تۆ وَجَعَلْنَا واماندانا لَهُمْ بۆیان

اَزْوَاجٍ هاوسه رانیکی وَذَرِيَّةٍ و نهوہی ش وَمَا و- کَانَ (-نه) بووه لِرُسُولٍ بۆ په یامبه ریک اَنْ که یَأْتِي بهینیت

بِآيَةٍ ئایهت و موعجزیه که اِلَّا مه گهر تهنها بِاِذْنٍ به ئیزن و پێیدانی الله خودا لِكُلِّ بۆهه موو اَجَلٍ کات و ماوهیه کی دانراو

مِکْتَابٍ کیتاب و نوسراوی (ههیه) (۳۸) یَمْحُوا لادهبا و ئهیسرتهوه الله خودا مَا یَشَاءُ نهوہی بهیویت وَیُثَبِّت و جیگیر دهکات

وَعِنْدَهُ لای خوویه تی اُمُّ ئهسلی اَلْكِتٰبُ کیتاب (ه ئاسمانیه کان له لهو حی مه محفوظ) (۳۹) وَاِنْ و ئه گهر مَا -

نُرِيَنَّكَ بێت نیشانده دهین بَعْضُ ههندیکی الَّذِي له نهوہی نَعِدُهُمْ به ئینیان پێده دین اَوْ یان تَوَفِّيَنَّكَ بتمرینین و تهواوت بکهین

فَاِنَّمَا ئیتیر ههر نهوہت عَلَیْكَ له سه ره اَلْبَلَّغُ راگه یاندن (و بهس) وَعَلَيْنَا و له سه ر ئیمه ش ه اَلْحِسَابُ لیپپچینهو حیسابکردن (۴۰)

اَوْ ئایا لَمْ یَرَوْا نهیان بینووه اَنَّا (که) ئیمه نَأْتِي دین بۆ اَلْاَرْضُ زهوی نَقُصُّهَا که م ئه کهینهوه مِنْ له اَطْرَافِهَا لایه کانی

وَالله و خودا ش یَحْكُمُ حوکم و فه رمان په وای دهکا لَا مُعَقَّبَ به دوا چوویک نیه لِحُكْمِهِ بۆ حوکم و فه رمان په وای نهو وَهُوَ و ههر نهوہ

سَرِيع خیرایه اَلْحِسَابُ لیپپچینهوه و حساب ی (۴۱) وَقَدْ و بیگومان مَكَر پیلانیان دارپشت اَلَّذِينَ ئهوانه ی مِنْ له

قَبْلِهِمْ پيش تهوان (بوون) فَلِلَّهِ جا هەر بو خودايه الْمَلِكُ پيلان جَمِيعًا هه مووی يَعْلَمُ تهو ده زانی مَا تَكْسِبُ چی دهسته بهر ده کات

كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و كه سيك وَسَيَعْلَمُ و له وه ولا ده زانن الْكُفْرُ كافر و بي پرواكان لِمَنْ بُوَكْتِيه عَقَبِي سه رته نجام و عاقبه تي

الْدَّارِ مال و مه نزلگا (٤٢) وَيَقُولُ و ده لَين الَّذِي ته وانه ي كَفَرُوا كوفريان كرد و ي پروا بوون لَسْتُ تَو-

مُرْسَلًا نير دراو (-نيت) قُلْ بَلَى كَفَى به سه سه بِاللَّهِ كه خودا شَهِيدًا شايه ت ي يَنِي نيوان من وَيَنبَغِي نيوان ئيوهش

وَمَنْ و ته وه يشي عِنْدَهُ لايه تي عِلْمُ زانست و زانياري الْكِتَابِ نوسراو و كيتاب (ي ئاسماني) (٤٣)